

idet der, som bekendt, op til Odense gaar en lang Canal, der strækker sig gennem flere Jurisdictioner. Byen har fornødt, kjøbt Canalen af Staten med alle de Rettigheder og Byrder, hvormed Staten tidligere besad den, og jeg troer derfor, at det vilde være uret, om Ministeren skulde kunne tage det Vandareal fra os, som er os af den største Vigtighed. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Sligt ikke vilde skee, før Havnecommissionen og Communalbestyrelsen vare hørte derom, og at kun de aller vigtigste Grunde vilde lede Ministeren til at gjøre det; men jeg troer dog, at det kan være farligt ligesom at lægge det i Ministerens Haand at afgjøre, hvilket Vandareal der hører til Byen og hvilket ikke. — I samme Paragraph findes endvidere den Bestemmelse, at, naar Indenrigsministeren finder, at der bør foretages andre eller større Arbejder ved Havnen, end der er foreslaaet i Byraadets Overflag, kan han, efter derover inden Udgangen af den paafølgende Januar Maaned at have indhentet Byraadets nærmere Erklæring, bestemme det videre Fornødne i saa Henseende. Det fremgaaer deraf, at Ministeren skal kunne paalægge en By større Udgifter til Havnevesenet, end Byraadet egentligt har havt ifinde at anvende derpaa, og jeg kan ogsaa meget godt forstaae denne Tanke, idet der jo kan tænkes en Communalbestyrelse bestaaende af saadanne Medlemmer, at den i Virkeligheden tilfidesætter Havnens Tare; men, da Havnekassen er udsøndret fra Byens Kasse, troer jeg dog, at det nærmere maatte præciseres, hvilke Arbejder det er, som Ministeren saaledes kan paalægge Havnevesenet at udføre. Jeg troer, at Paalæget maa begrænses til saadanne Arbejder, hvortil Midlerne kunne staffles tilveie enten af Havnevesenets særlige Kasse eller gennem Raan, som den optager, idet jeg ikke kan antage, at Meningen med Bestemmelsen skal være den, at paalægge Kjøbstaden at hve Bidrag i saadanne Tilfælde. — I § 13 sidste Passus hedder det: „Hvor der i nogen Kjøbstad maatte være særlige Commissioner, som have reent communale Anliggender under sig, ophæves disse“. Derved skal jeg henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at der er et Par Commissioner, om hvilke man vis-

nok kan sige, at de alene have communale Anliggender under sig, men hvis Forretninger jeg dog neppe troer, at det gaar an at henlægge under Byraadet, nemlig Sundhedscommissionen og den borgerlige Indrulleringscommission. Jeg tør dog ikke sige noget Bestemt derom, men skal henstille det til den høitærede Minister. — I § 14 er der en Bestemmelse om de forskjellige Ansættelser, som Byraadet nu skal være berettiget til at foretage; der er nævnt en heel Mængde Embedsmænd, som det skal kunne ansætte. Der er rigtignok tilføjet „m. v.“, men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der er Bestillinger, som ere langt mere bethdelige end de, der her ere opførte. Der er f. Ex. Organister, Skorstensfeiere, Bedemænd, Fæstemænd og Ligbærere, og det er nu Spørgsmaalet, om alle disse maae antages at gaae ind under dette „m. v.“, eller om der skal gjælde andre Regler med Hensyn til dem, saaledes at deres Udnævnelse f. Ex. er forbeholdt Magistraten. Endvidere er der Brandcorpsets Chef, som hidtil har været udnævnt af Hs. Maj. Kongen, Chefen for Borgercorpset, som ogsaa hidtil har været udnævnt af Kongen efter Magistratens Indstilling, og med Hensyn til hvilke det vistnok vilde være passende, at de for Fremtiden indstilledes gennem Byraadet. — Naar det i sidste Stykke af Paragraphen er bestemt, at Politibetjente, Arrestforvarere og Raadstuetjenere skulle bestilles af Byraadet efter Indstilling af Politimesteren, saa vil jeg spørge, om det er Meningen, at Politimesteren skal indstille en Enkelt til hver Plads, som Byraadet da er nødt til enten at antage eller forkaste, eller om han skal være forpligtet til at indstille Flere, blandt hvilke Byraadet da kan vælge. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Raadstuetjenerne nu ligesom ere communale Budde, saa jeg troer, at de ikke egentlig bør henregnes til de Bestillingsmænd, som Politimesteren skal indstille, men at deres Ansættelse alene maa henhøre under Byraadet; i alt Fald vilde jeg foretrække, at det blev Borgermesteren, som kom til at indstille dem. — Naar det i § 16 sidste Passus hedder, at, naar der er Spørgsmaal om Udgifter udenfor Overflaget, kan Beslutning derom kun tages af